

full dominical

Església de Menorca

Número 2094 - Any XLI - 18 setembre 2022

“A Madre Teresa le gustaba decir: «Tal vez no hablo su idioma, pero puedo sonreír». Llevemos en el corazón su sonrisa y donémosla a cuantos encontremos en nuestro camino, especialmente a los que sufren. Abriremos así horizontes de alegría y esperanza”.

(Papa Francisco)

COMPARTIR LA MATEIXA FE

Arriba el mes de setembre i tot es torna a posar en marxa després de l'aturada de l'estiu. Un estiu que suposa un parèntesi en molts d'aspectes, un temps on hem pogut gaudir de temps lliure, temps per anar a la platja, acudir a les festes patronals i fer aquelles coses que el ritme del curs i de l'hivern no ens permet fer. A Menorca dir “estiu” és sinònim de gent i aquest any ha estat un estiu de rècord en molts d'aspectes: en la quantitat de gent que ha vingut, en el número de vols, en els cotxes i motos per la carretera, en la quantitat de recursos consumits, en la calor que hem patit...

Aquest augment exponencial de turistes durant l'estiu, concretament els mesos de juliol i agost, cada any desencadena un debat públic sobre el model turístic que volem per a la nostra Illa, un debat que toca molts de temes: econòmic, laboral, mediambiental, social... No hi ha dubte que en els darrers anys Menorca està de moda i això suposa aspectes positius i negatius que ara no entrarem a analitzar.

Simplement voldria que ens fixéssim en un aspecte que passa cada estiu i que per nosaltres, els creients, i per les nostres comunitats cristianes suposa una gran riquesa. M'estic referint a la presència dels turistes a les nostres celebracions de l'Eucaristia. Durant els

mesos d'estiu podem veure com molts membres de les nostres comunitats marxen a les seves segones residències (les casetes i xalets) canviant la seva parròquia per altres esglésies o llocs de culte estivals. Mentre els “nostres” marxen durant l'estiu, venen els turistes nacionals i internacionals a participar de les nostres celebracions.

Molts d'aquests turistes són feligresos puntuals, de pas, que un diumenge participen de les nostres celebracions; altres són persones que venen cada any i que es vinculen a les nostres comunitats, sentint-se part de la parròquia i acudint fidelment i setmanalment a celebrar la seva fe. D'entre les coses que més em criden l'atenció són les famílies senceres que acudeixen a celebrar l'Eucaristia, lo bé que es porten els més petits, el recolliment, respecte i devoció que demostren durant tota la celebració, i el somriure amb el qual marxen al final de la missa. Tots ells saben que estan de vacances, però també saben que allà on van per descansar també hi troben el Senyor, hi troben l'Església, hi troben l'Eucaristia, i s'uneixen a la comunitat local per celebrar i viure la mateixa fe.

És cert que a vegades l'idioma és una trava, sobretot pels turistes internacionals, tot i seguir les lectures de la celebració a través dels fulls o del codi QR que oferim a les parròquies, però per ells l'idioma no és un impediment per celebrar la fe que no coneix barreres de cap classe, la catolicitat de l'Església fa que ells puguin celebrar enfora de casa la mateixa fe que ens uneix i que ens fa viure com autèntics germans. Un turisme així per nosaltres és una riquesa que hem d'aprendre a valorar.

Llorenç Sales Barber

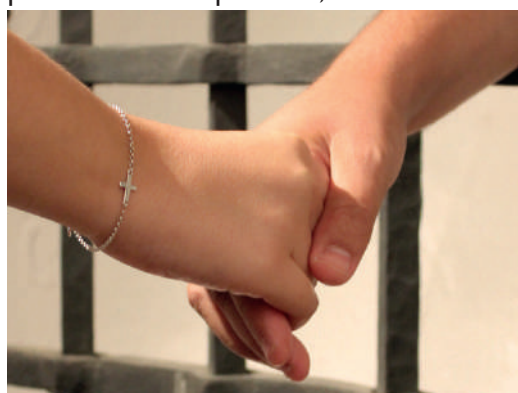
la notícia

Pastoral Penitenciària: acompanyament i escolta

Cada 24 de setembre la Pastoral Penitenciària celebra la festa de la seva patrona, la Mare de Déu de la Mercè. Com ens explica, Mn. Joan Bosco Martí, director del Secretariat de Pastoral Penitenciària a Menorca, el més important és sabre escoltar a les persones: “Des del primer moment em vaig plantejar que no hi ha delinqüents, sinó persones amb problemes, que necessiten ser acompanyades i escoltades.” Un altre punt important és el contacte amb la família dels presos.

Bosco Martí, capellà del Centre Penitenciari de Maó, celebra la missa els dissabtes i els dilluns visita els diferents mòduls de la

presó, per a conviure i xerrar amb els interns. Durant la pandèmia es va haver de celebrar una missa per a cada mòdul i suspendre els taller però ara, afortunadament,

ja es celebra una missa conjunta per a tots i els tallers estan pendents de posar-se en marxa, tenint present els interessos personals dels presos.

La Pastoral Penitenciària de Menorca compta amb un equip pastoral que realitza diferents accions socials per tal d'ajudar als interns. Juntament amb Caritas Menorca es gestiona la unitat dependent, que ofereix un habitatge als interns en tercer grau i als que surten amb un permís. També es realitzen ajudes puntuals com compra de roba a interns que no tenen recursos econòmics i ajudes econòmiques puntuals per cobrir necessitats bàsiques.

Diumenge XXV de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Amós 8, 4-7

Escoltau això, vosaltres que us abraonau sobre els pobres per aniquilar els desvalguts del país, vosaltres que deis: "Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig mesclat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre." El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: "No oblidaré mai tot això que fan."

Salm Responsorial 112

R: **Alabau el Senyor, que treu el pobre de la cendra.**

Lectura de la primera carta

de sant Pau a Timoteu

2, 1-8

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

16, 1-13

En aquell temps Jesús deia als seus deixebles: "A un home ric li varen denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: "¿Què és això que sent dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns." L'administrador va pensar: "¿Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tenc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a ca seva quan perdré l'administració." I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: "¿Què deus al meu amo?" Ell li contestà: "Cent gerres d'oli." Li digué: "Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta." A un altre li digué: "I tu, ¿què deus? Li contestà: "Cent sacs de blat." Li diu: "Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta." I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor l'alabà així: "Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva casta, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. I jo us dic: guanyau-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a ca seva. L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidel en l'administració de les riqueses enganyoses, ¿qui us confiaria les riqueses vertaderes? Si no fóssiu fidel en les riqueses que són d'un altre, ¿qui us confiaria les que de dret vos corresponen? Ningú pot servir dos amos: si n'estima un, no estimarà l'altre, si fa cas d'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses."

Lectura de la profecia de Amós 8, 4-7**Salmo responsorial** 112

R: **Alabad al Señor, que alza al pobre.**

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a Timoteo

2, 1-8

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos: este es un testimonio dado a su debido tiempo y para que fui constituido heraldo y apóstol - digo la verdad, no miento -, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando las manos limpias, sin ira ni divisiones.

Lectura del santo Evangelio

según san Lucas

16, 1-13

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: "¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando". El administrador se puso a decir para sí: "¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa". Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: "¿Cuánto debes a mi amo?". Este respondió: "Cien barriles de aceite". Él le dijo: "Aquí está tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta". Luego dijo a otro: "Y tú, ¿cuánto debes?". Él contestó: "Cien fanegas de trigo". Le dijo: "Aquí está tu recibo, escribe ochenta". Y el amo felicitó al administrador injusto, por la astucia con que había procedido. Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas. El que es de fiar en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».

El apego al dinero excluye a Dios

En el Evangelio de hoy, Jesús plantea a sus discípulos la parábola del administrador astuto. Trata de un hombre que seguía los valores de este mundo en clara oposición a los criterios de Dios. Cuando se entera de que ha sido acusado ante su amo de derrochar sus bienes, no se arrepiente ni piensa en pedir perdón sino que se prepara, intuyendo lo que le espera, una forma de asegurar su vida y su futuro. Antes de presentarse ante él, lo que hace es rebajar la deuda a quienes tienen cuentas pendientes con su amo para ganar así amigos que le ayuden en adelante. El amo no alaba la injusticia del empleado sino su capacidad para prever el futuro y reaccionar con astucia para mejorarlo. En este sentido Jesús quiere también que sus seguidores sean astutos, "Hacedos amigos con los bienes de este mundo". Nos invita a dar, compartir el dinero con los pobres, ellos pueden ayudarnos en el futuro para ser recibidos en el cielo. "Dichosos los pobres, porque de ellos es el Reino de los cielos". (Lucas 6, 20)

"No podéis servir a Dios y al dinero". El amor al dinero es la raíz de todos los males porque, si llega a convertirse en ídolo absoluto, como ocurre en buena parte de nuestra sociedad, aumenta el egoísmo y la preocupación exclusiva por los propios intereses que se acompaña de un menosprecio total por los hermanos sumidos en la miseria en la que se hunden cada vez más. La misericordia, esencia de Dios Padre, va desapareciendo en muchos ámbitos de nuestro mundo y repercute negativamente en las relaciones humanas. San Pablo dice en Romanos 12, 2: "No viváis conforme a los criterios del tiempo presente". Los ricos y poderosos acaban por ser criados de un amo (Dinero) que les tiene sometidos, en cambio los seguidores de Cristo somos servidores de Dios, único Señor de nuestra vida quien desea el bien para todos.

Teresa Jansà

testimonis de fe

"Por la gracia de Dios, soy lo que soy" (I Cor 15, 10)

La fe de mi madre siempre ha sido punto de referencia en mi vida. Era una mujer sencilla que se apoyaba en Dios y confiaba siempre en su ayuda.

A partir de los diez años me vinculé mucho a la parroquia de San Francisco de Mahón como monaguillo y después como catequista y cofrade del Vía-Crucis: Sus sacerdotes dejaron una profunda huella en mí, especialmente D. Abelardo Benítez y D. Guillermo Pons. Este último un día me preguntó si me gustaría ser sacerdote. También estoy muy agradecido a mi confesor de entonces, D. Juan Gutiérrez. Me repetía: "Gerardo, tú serás sacerdote".

El ser maestro y ejercer la profesión

me ha ayudado a la hora de transmitir pedagógicamente los contenidos de la fe y a conservar una mentalidad secular para comprender y acompañar a los demás.

Otro elemento clave que define un antes y un después en mi sacerdocio es el paso por la facultad de derecho canónico de la Universidad Gregoriana de Roma durante tres años. Tuve grandes maestros, empezando por el Cardenal Navarrete, especializado en derecho matrimonial. La experiencia universitaria supuso un enorme cambio en mi manera de pensar evolucionando desde posturas próximas al integrismo hacia corrientes integradoras.

La experiencia parroquial también ha influido mucho en mi vida. El contacto personal con los fieles ha configurado en mí un corazón de padre y pastor con respecto a las comunidades concretas.

La experiencia curial como Vicario Judicial y General y como Administrador diocesano ha sido otra concreción de servicio. Siempre repito que no estamos aquí para mandar, sino para ayudar. Todo debe hacerse humildemente, como nos enseña Jesús, dando gratis lo que hemos recibido gratis.

**Gerardo Villalonga Hellín,
Administrador Diocesano**

nous llenguatges per evangelitzar

El cinema, un areòpag modern

"Areòpags moderns" és el títol d'un dels apartats de *Redemptoris Missio*, una Carta encíclica del Papa Joan Pau II, que ens anima a reflexionar sobre l'evangelització i la missió de l'Església.

Pau, després d'haver predicat en nombrosos llocs, un cop arribat a Atenes es va dirigir a l'areòpag per a anunciar l'Evangeli amb un llenguatge comprensible per a tots.

Els cristians d'avui també hem de trobar nous espais tant per a donar a conèixer l'Evangeli com per a descobrir a Déu. Amb aquest objectiu, aquest curs analit-

zarem diferents pel·lícules amb un trasfons social, humà i religiós. Un cinema amb pensament crític, que ens fa créixer com a persones, que ens mostra situacions amb les quals tots ens podem sentir identificats.

Com va expressar fa uns anys el Papa Francesc, "El cinema ha de ser un lloc de comunió i escola d'humanisme." Descobrirem com a molts films, de forma directa o indirecta, Déu es fa present en actituds com el compromís per la pau i la igualtat, la defensa de la dignitat humana, l'amor familiar, l'amistat, i molts altres. Pel·lícules idònies per a veure amb la

família, els amics, a l'escola, a un cinefòrum, etc. La primera pel·lícula que comentarem ens situa a un col·legi, on els seus alumnes ens donen una gran lliçó de maduresa i de capacitat d'adaptació. Serà en el Full Dominical del 2 d'octubre.

l'entrevista a:

MN. BERTO VIDAL PELEGRÍ

Mn. Berto Vidal (Es Migjorn Gran) és rector de la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell. Va ser missioner al Perú i delegat de Pastoral Penitenciària a Menorca. Va rebre l'ordre sacerdotal el 16 de setembre de 1972. Amb motiu del 50 aniversari de la seva ordenació, li preguntam sobre el seu ministeri...

Berto, 50 de sacerdoci donen per molt. Amb què et quedes de tota aquesta trajectòria?

-No podria destacar res en especial, tot ha contribuït a modelar la meva vida perquè poc a poc vagi agafant la forma de Jesucrist.

Com vares descobrir la teva vocació al sacerdoci?

-Durant la meva infància, a l'església des Migjorn hi havia un bon grup d'escolans. El Sr. Rector, Bartomeu Florit i en Cristòfol Vidal, llavors seminarista, ens cuidaven i acompanyaven. Va ser dins aquest ambient que vaig manifestar als meus pares que volia anar al Seminari. Allà vaig poder anar descobrint i concretant allò al que el Senyor em cridava.

Com recordes el dia de la teva ordenació?

-Vaig ésser ordenat prevere pel Bisbe Miquel Moncadas a l'església des Migjorn, acompanyat pels meus familiars; el meu germà Llorenç, havia estat ordenat prevere el mes d'abril de l'any anterior; el temple parroquial estava ple de feligresos des Migjorn i de Ferreries, a on havia servit sent seminarista i fins llavors diaca. La primera Missa la vaig celebrar a l'església de St. Bartomeu de Ferreries.

Quin va ser el teu primer servei a l'Església de Menorca com a capellà?

-Com acab de mencionar vaig exercir el diaconat a Ferreries, i una volta ordenat prevere vaig ésser anomenat vicari d'aquella parròquia. Més tard en seria rector.

Missioner al Perú 13 anys. Què va representar per tu aquesta experiència?

-M'és impossible descriure-ho en tan poques paraules. Havia servit a les parròquies de Ferreries i Sant Esteve a Ciutadella, ambients totalment diferents a allò que m'esperava al Perú. Allà vaig experimentar la provisionalitat de les coses, la grandesa de l'Església i la petitesa d'allò que hi puc aportar. Allà no hi havia "teu" o "meu", tots érem missioners, i l'únic que importava era evangelitzar.

Molt posteriorment delegat de Pastoral Penitenciària a Menorca. Què destacaries d'aquest servei?

-El meu servei com a capellà de la presó fonamentalment va ser acostar-me als interns, saludar-los i fer-los cas, o sigui, escoltar i acollir; sempre hi havia algú que cercava acompanyament humà i psicològic. Tampoc van faltar xerrades llargues en una dimensió espiritual. Crec que també era molt important la relació que mantenien amb els familiars. El servei de Pastoral Penitenciària és molt valorat entre els interns i familiars.

Toni Olives

Agenda

Jornada Mundial del Turisme

Aquest diumenge 18 de setembre es celebra la Jornada Mundial del Turisme.

“La bellesa de l'amor”, nou llibre de Mn. Joan Bosco Faner

Divendres 23 de setembre, a les 20 h, a la parròquia de Sant Esteve presentació de “La bellesa de l'amor”, nou llibre de Mn. Joan Bosco Faner, amb motiu del 50 anys de la seva ordenació sacerdotal. L'acte acabarà amb la lectura d'alguns poemes de l'autor.

Assemblea d'inici de curs dels preveres i diaques

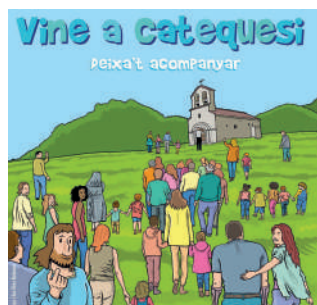
Dimecres 21 de setembre, a les 11 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Tema: calendari diocesà 2022-23 i objectius del curs. Tot seguit, dinar de germanor.

Jornada Mundial dels Migrants i Refugiats

Diumenge 25 de setembre celebrarem aquesta jornada sota el lema “Construir el futur amb els migrants i els refugiats.”

Inscripcions per a la Catequesi

El termini d'inscripció va ser del 12 al 18 de setembre, però si algú no va poder fer-la encara hi és a temps. Podeu anar a la vostra parròquia i fer-la. Us esperam a catequesi!

Notícies nostres

Un Estiu Solidari amb Caritas Menorca

L'Estiu Solidari és una iniciativa creada l'any 2018 per Caritas Menorca. Es tracta d'un espai de trobada perquè joves i adolescents de la nostra Diòcesi visquin un estiu diferent, coneguin de més a prop la tasca social que realitza l'entitat diocesana, i vegin que ells també són capaços de transformar la societat per tal que aquesta sigui més solidària i justa.

Durant el mes de juliol els participants d'entre 14 i 25 anys coneixen diferents projectes i la tasca d'acompanyament que realitzen els tècnics i el voluntariat de Càritas. Enguany han visitat els projectes d'Economia Social i han descobert la importància d'acompanyar a les persones i de tenir cura del medi ambient.

Després, a finals de juliol, van fer una jornada de reflexió per veure en quin àmbit es senten més

motivats a participar, tenint la possibilitat de viure una experiència de voluntariat i acostar-se a la realitat de les persones que passen per moments complicats.

Nous nomenaments per al curs 2022-23

BISBAT DE MENORCA

La Diòcesi de Menorca ha dut a terme nous nomenaments per al curs pastoral que estem iniciant. Aquests canvis venen originats per la renúncia dels que fins ara eren els directors d'alguns secretariats i, per tant, l'organigrama diocesà s'ha completat amb noves incorporacions.

Fa uns mesos es van anunciar aquests nomenaments:

-Germana María Victoria Aymerich Martínez, Secre-

tària General i Canceller del Bisbat.

-Sra. Maria Auxiliadora Florit Bàrcia, Representant del Bisbat a la Fundació Xipell.

-Sra. Maria Auxiliadora Casasnovas Camps, Administrativa del Bisbat.

D'altra banda, després d'escoltar el parer del Col·legi de Consultors, a la sessió del dia 16 d'agost, s'han d'afegir els següents:

-Mn. Joan F. Camps Serra, Director del Secretariat d'Ensenyament, formant equip amb la Sra. Margarita Quevedo Tutzó, Sr. Sergi Febrer Ametller i Sra. Irene Idoate Burón.

-Mn. Llorenç Sales Barber, Director del Secretariat de Vocacions i formador del Seminari Diocesà.

-Mn. Joan Febrer Rotger, Director de les Escoles Diocesanes de Formació.

El fenomen de la descristianització a Menorca

El sociòleg i periodista Sebastià Rotger Barber va publicar fa uns mesos «La descristianització de Menorca» (editada a Palma per Documenta Balear), un estudi rigorós sobre la disminució de les pràctiques sacramentals en la societat menorquina entre 1962 i els nostres dies.

Aquest primer estudi ha portat a l'autor a publicar un nou llibre «La indiferència religiosa dels ferrerriencs» (Col·lecció Jamma). Ferreries, diu Rotger, que fins a la segona meitat del segle XX era considerada la població més religiosa de Menorca, viu una intensa fase de secularització, amb pràctiques sacramentals en notable retrocés. El sociòleg estudia aquí 70 anys de pràctiques sacramentals, des de 1950 a 2018.

Com va dir l'autor del llibre al Diari Menorca, “Caminam cap a una Església minoritzada, tal volta més autèntica, més laical i més deslligada de l'oferta sacramental; amb una fe o creences de veritat i on la força està en una comunitat connectada, amb respecte i mirada sensible cap als col·lectius més vulnerables”.

